

Notat

11. april 2018
J.nr. 2018 - 150

Kontor:
Jura (IC)

Høringsnotat vedr. ny bekendtgørelse om inddrivelse af gæld til det offentlige og ændring af bekendtgørelse om kildeskat

Med vedlagte udkast til ny bekendtgørelse om inddrivelse af gæld til det offentlige foreslås en række ændringer, der tager sigte på at forenkle og præcisere reglerne på inddrivelsesområdet med henblik på at understøtte det nye it-system for inddrivelse. De foreslåede ændringer sker parallelt med forslag til lov om ændring af lov om inddrivelse af gæld til det offentlige og forskellige andre love og om ophævelse af lov om forsøg med eftergivelse af gæld til det offentlige for socialt udsatte grupper (Forenkling af regler om inddrivelse af gæld til det offentlige m.v. og forældelsehåndtering m.v.), der har været i eksternt [høring](#) og efter planen skal fremsættes i april 2018.

Der foreslås også en udvidelse af inddrivelsen gennem lønindeholdelse og afdragsordninger, så den øvre grænse for, hvor meget der kan inddrives ved lønindeholdelse og afdragsordninger, hæves i intervaller fra de nuværende 30 pct. til 40 pct. for personer med højere indkomster, jf. aftalepunktet ”progressiv lønindeholdelse” i [Aftale om styrkelse af den offentlige gældsinddrivelse](#) fra 8. juni 2017.

Udkastet til ny bekendtgørelse er samtidig opdateret med de ændringer, der blev gennemført ved [bekendtgørelse nr. 1161 af 27. oktober 2017](#).

Nedenfor redegøres for de foreslåede ændringer:

Forhøjelse af øvre grænse for, hvor meget der kan inddrives ved lønindeholdelse og afdragsordninger

I § 10, stk. 1, i den gældende bekendtgørelse om inddrivelse af gæld til det offentlige, jf. [bekendtgørelse nr. 300 af 29. marts 2017](#), som ændret ved [bekendtgørelse nr. 1161 af 27. oktober 2017](#), er procentsatserne for afdragsordninger og lønindeholdelse og de tilhørende grundbeløb for de årlige nettoindkomstintervaller fastsat. Grundbeløbene er i 2005-niveau. Procentsatsen anvendes på skyldnerens årlige nettoindkomst. Det betyder f.eks., at hvis en skyldner har en årlig nettoindkomst på 130.000 kr. (2005-niveau)/177.240 kr. (2018-niveau), er procentsatsen 10 pct. for en ikke-forsørger. Det vil sige, at der kan inddrives 13.000 kr. (2005-niveau)/17.724 kr. (2018-niveau) årligt ved hhv. en lønindeholdelse eller en afdragsordning.

I ”Aftale om styrkelse af den offentlige inddrivelse” fra 8. juni 2017 fremgår, at den nuværende maksimale procentsats for lønindeholdelse og afdragsordninger hæves fra 30 pct.

til 40 pct. Som udmøntning af aftalen foreslås det, at procentsatsen forhøjes med 1 pct.-point for hver 6.000 kr., indtil en procentsats på 40 pct. er nået.

For skyldnere uden forsørgerpligt over for børn vil procentsatsen på 40 pct. indtræde ved en nettoindkomst på 310.000 kr. (2005-niveau) svarende til 422.620 kr. i 2018-niveau. For skyldnere med forsørgerpligt over for børn vil procentsatsen på 40 pct. indtræde ved en nettoindkomst på 334.000kr. (2005-niveau) svarende til 455.340 kr. i 2018-niveau.

Nedenfor vises i en tabel de konkrete nettoindkomstintervaller i 2018-niveau med de tilhørende procentsatser for skyldnere henholdsvis med og uden forsørgerpligt over for børn.

Tabellen er udvidet med nettoindkomstintervaller og procentsatser op til 40 pct.

Ikke forsørgerpligt over for børn Afdragsprocent	Nettoindkomstinterval per år i kroner (2018-niveau)	Forsørgerpligt over for børn Afdragsprocent
5 %	115.880 – 144.509	0%
6%	144.510 – 152.689	4%
7%	152.690 – 160.869	4%
8%	160.870 – 169.049	4%
9%	169.050 – 177.229	4%
10%	177.230 – 185.409	5%
11%	185.410 – 193.589	6%
12%	193.590 – 201.769	7%
13%	201.770 – 209.949	8%
14%	209.950 – 218.129	9%
15%	218.130 – 226.309	10%
16%	226.310 – 234.489	11%
17%	234.490 – 242.669	12%
18%	242.670 – 250.849	13%
19%	250.850 – 259.029	14%
20%	259.030 – 267.209	15%
21%	267.210 – 275.379	16%
22%	275.380 – 283.559	17%
23%	283.560 – 291.739	18%
24%	291.740 – 299.919	19%
25%	299.920 – 308.099	20%
26%	308.100 – 316.279	21%
27%	316.280 – 324.459	22%
28%	324.460 – 332.639	23%
29%	332.640 – 340.819	24%
30%	340.820 – 348.999	25%
31%	349.000 – 357.179	26%

32%	357.180 – 365.359	28%
33%	365.360 – 373.539	29%
34%	373.540 – 381.719	30%
35%	381.720 – 389.899	31%
36%	389.900 – 398.079	32%
37%	398.080 – 406.259	33%
38%	406.260 – 414.439	34%
39%	414.440 – 422.619	35%
40%	422.620 – 430.799	36%
40%	430.800 – 438.979	37%
40%	438.980 – 447.159	38%
40%	447.160 – 455.339	39%
40%	455.340 - ∞	40%

Det skal bemærkes, at de nettoindkomstintervaller for 2018, der allerede er udmeldt i [SKM2017.617.SKAT](#), indeholder en mindre afrundingsfejl, som vil blive korrigeret, når nettoindkomstintervallerne meldes ud i en ny SKAT-meddelelse, som vil have virkning fra og med 1. juni 2018. Afrundingsfejlen betyder, at nettoindkomstbeløbene i SKAT-meddelelsen er ca. 10-20 kr. for høje i forhold til en korrekt afrunding. Det indebærer, at procentsatsen for nogle skyldnere er mindre, end den ville have været ved en korrekt afrunding af nettoindkomstintervallerne. Der forventes dog ikke af den grund at skulle foretages en ændring af igangværende lønindeholdelser/afdragsordninger, medmindre en ændring i skyldners økonomiske forhold giver anledning til en ændring.

Klarere regler for medregning af pensionsindbetalinger ved betalingsevnevurdering

Når restanceinddrivelsesmyndigheden træffer afgørelse om lønindeholdelse eller fastsætter en afdragsordning, sker det som udgangspunkt efter tabeltrækmetoden, dvs. på grundlag af en skematisk beregning af skyldnerens betalingsevne, jf. ovenfor. Det beregnede beløb er udtryk for, hvad skyldner forventes med rimelighed at kunne afdrage på sin gæld, når skyldneren af sin bruttoindkomst har betalt skat, arbejdsmarkedsbidrag, ATP-bidrag og pensionsindbetalinger, når disse foretages af arbejdsgiveren som et obligatorisk led i ansættelsesforholdet.

Der kan også fastsættes afdragsordninger eller lønindeholdelser på baggrund af en individuel betalingsevnevurdering, hvor der tages højde for skyldnerens faktiske udgifter ifølge dennes indsendte budgetskema ("budgetmetoden"). Her indgår også pensionsindbetalinger, hvis de foretages af arbejdsgiveren som et obligatorisk led i ansættelsesforholdet, og der efter ansættelsesforholdets karakter, herunder ansættelsessted, branche m.v., er tale om sædvanlige indbetalinger. Samme regler for medregning af pensionsindbetalinger i betalingsevnevurderingen anvendes ved eftergivelsessager.

Kravet om, at pensionsordningen skal være et obligatorisk led i ansættelsesforholdet, er ikke egnet til en systemmæssig understøttelse af en skematisk betalingsevneberegning ved fastsættelse af afdragsordninger og ved afgørelser om lønindeholdelse. Restanceinddrivelse

sesmyndigheden anvender oplysningerne i eIndkomst om pensionsindbetalinger fra arbejdsgivere, men det fremgår ikke heraf, hvorvidt pensionsindbetalingerne er sket som et obligatorisk led i ansættelsesforholdet. En stillingtagen hertil forudsætter i princippet, at restanceinddrivelsesmyndigheden i hver konkret sag kontakter skyldneren og får oplysninger om, hvorvidt pensionsindbetalingen er et obligatorisk led i ansættelsesforholdet. Når det nye it-system for inddrivelse af gæld til det offentlige skal foretage automatiseret betalingsevneberegning for alle skyldnere på månedlig basis, er det derfor vigtigt, at reglerne er tilpasset en automatiseret proces, der ikke forudsætter manuel sagsbehandling.

Sker betalingsevneberegningen ud fra skyldners indsendte budgetschema, vil det på tilsvarende vis indebære yderligere administration og besvær for både restanceinddrivelsesmyndigheden og skyldneren, hvis der er krav om, at det skal dokumenteres – og efterfølgende kontrolleres – at pensionsindbetalingerne sker som et obligatorisk led i ansættelsesforholdet og er sædvanlige efter ansættelsesforholdets karakter.

Derfor foreslås i det lovforslag om regelforenklinger, der har været i ekstern høring, jf. ovenfor, at den gældende bemyndigelse i § 3, stk. 8, 1. pkt., i [lov om inddrivelse af gæld til det offentlige](#), hvorefter skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om gennemførelse af reglerne i stk. 1 og 3-7, dvs. også om afdragsordninger efter stk. 3, udvides til også at omfatte regler om fradrag for pensionsindbetalinger ved betalingsevneberegning.

Herudover foreslås i lovforslaget en tilsvarende ændring i den gældende bemyndigelse til skatteministeren i § 10, stk. 3, 5. pkt., i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige til at fastsætte nærmere regler om betalingsevnevurdering, herunder rådighedsbeløb, til fastsættelse af den del af A-indkomsten, som maksimalt kan indeholdes. Det foreslås således, at bemyndigelsen udvides til også at omfatte fradrag for pensionsindbetalinger ved betalingsevneberegningen.

De foreslåede udvidelser af bemyndigelsesbestemmelserne sker med henblik på i den ny bekendtgørelse om inddrivelse af gæld til det offentlige at fastsætte objektive regler, hvorefter arbejdsgiveradministrerede pensionsindbetalinger – uanset at der er tale om obligatoriske pensionsindbetalinger eller aftalte pensionsindbetalinger – kan fragå i skyldnerens bruttoindkomst ved beregning af betalingsevnen ved afgørelser om lønindeholdelse og afdragsordninger efter tabeltrækmetoden eller budgetmetoden, ligesom det i relation til budgetmetoden vil være uden betydning, om der er tale om sædvanlige pensionsindbetalinger.

I forhold til eftergivelsessager foreslås det at opretholde de gældende regler om, at pensionsindbetalinger skal være et obligatorisk led i ansættelsesforholdet og være sædvanlige i forhold til ansættelsesforhold og branche m.v., for at sikre parallelitet mellem på den ene side eftergivelsesreglerne i [bekendtgørelse nr. 300 af 29. marts 2017](#) om inddrivelse af gæld til det offentlige og på den anden side [bekendtgørelse nr. 1363 af 19. december 2008](#) om gældssanerung, som ændret senest ved [bekendtgørelse nr. 1265 af 22. november 2017](#), der hører til Justitsministeriets område.

Ekspeditionsgebyrer fra jernbanevirksomheder

I § 1, stk. 1, 1. pkt., i [lov om inddrivelse af gæld til det offentlige](#) bestemmes, at loven gælder for opkrævning og inddrivelse af fordringer, der opkræves eller inddrives af det offentlige, jf. dog § 1 a om fortrinsberettigede kommunale fordringer. I § 1, stk. 1, 2. pkt., er skatteministeren bemyndiget til at fastsætte regler om, at loven desuden finder anvendelse på fordringer, der er fastsat ved lov eller i henhold til lov. Bemyndigelsen er udnyttet til i § 1, stk. 1, i [bekendtgørelse nr. 300 af 29. marts 2017](#) om inddrivelse af gæld til det offentlige at fastsætte, at loven bl.a. finder anvendelse på fordringer på kontrolafgifter fra trafikskaber. Private trafikskabers krav på kontrolafgifter, som er fastsat ved eller i henhold til lov, omfattes derfor af lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, hvorfor de private trafikskaber i forhold til inddrivelsen ligestilles med offentlige trafikskaber. I § 4, stk. 3, i [bekendtgørelse nr. 1132 af 28. september 2010](#) om farligt gods, kontrolafgifter og tilladelse til jernbanevirksomhed m.v. er det bestemt, at kontrolafgift og ekspeditionsgebyr fastsættes i jernbanevirksomhedens forretningsbetingelser og inddrives efter lov om inddrivelse af gæld til det offentlige. I motiverne til jernbaneloven er det forudsat, at de jernbanevirksomheder, der via kontrakter udfører trafik som offentlig service, skal kunne opkræve kontrolafgift og ekspeditionsgebyrer, som skal kunne inddrives ved udpantning.

Det foreslås derfor, at det i § 1, stk. 1, i den ny bekendtgørelse om inddrivelse af gæld til det offentlige bestemmes, at lov om inddrivelse af gæld til det offentlige også finder anvendelse på kontrolafgifter og ekspeditionsgebyrer fra jernbanevirksomheder og trafikskaber. Dermed vil private jernbanevirksomheder og trafikskaber inddrivelsesmæssigt være ligestillede med de tilsvarende offentlige jernbane- og trafikvirksomheder, for så vidt angår inddrivelsen af kontrolafgifter og ekspeditionsgebyrer.

Oplysninger om renter og gebyrer i afgørelser, meddelelser m.v.

Visse fordringshaversystemer – navnlig Kobra (personskatter) og skattekontoen (skat, moms og afgifter ift. virksomheder) – kan ved oversendelsen til inddrivelse ikke oplyse den korrekte relation mellem opkrævningsrenter og –gebyrer og deres hovedfordring. F.eks. opkræves renter efter kildeskattelovens § 63 sammen med restskatten for et senere indkomstår. Den restskat, som renterne vedrører, kan ikke oplyses ved renternes oversendelse til inddrivelse. På baggrund heraf foreslås i lovforslaget indført regler, som tager højde for dette – både i forhold til accessorisk forældelse og i forhold til beskrivelsen af disse fordringer i afgørelser, meddelelser m.v.

I bekendtgørelsens § 1, stk. 2, 2. pkt., foreslås, at ved opfyldelsen af beløbsgrænsen på 100 kr. for fordringer, der inklusive renter, gebyrer og andre omkostninger overdrages til inddrivelse, lægges fordringshaverens oplysninger om relationen mellem et hovedkrav og dets renter, gebyrer og andre omkostninger til grund.

I bekendtgørelsens § 4, stk. 3, 2. pkt., foreslås for dækningsrækkefølgen for renter, der modtages fra fordringshaveren til inddrivelse, at den renteperiode, som fordringshaveren har oplyst ved oversendelsen, lægges til grund.

I forhold til beskrivelsen af fordringerne i afgørelser, meddelelser m.v. er der i lovforslaget foreslået to bemyndigelser, hvorefter skatteministeren kan fastsætte regler herom. Begge bemyndigelser udmøntes i bekendtgørelsen i § 43, stk. 2, hvorefter det foreslås, at renter efter kildeskattelovens §§ 62 a og 63 i meddelelser, underretninger, afgørelser, tilsigelser m.v. beskrives med henvisning til den personskat, som renten er opkrævet med.

Ændring af bekendtgørelse om kildeskat

Parallelt med ovennævnte lovforslag om regelforenklinger på inddrivelsesområdet er der også behov for en mindre ændring af bekendtgørelse om kildeskat.

I det nævnte lovforslag fastsættes blandt andet klare regler for de situationer, hvor en arbejdsgiver nedsætter en indberetning om et indeholdt beløb, og hvor der samtidig er sket lønindeholdelse ("negative korrektioner"). Reglerne omhandler både almindelig lønindeholdelse og særskilt lønindeholdelse efter henholdsvis §§ 10 og 10 a i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige.

Med de foreslåede ændringer i bekendtgørelse om kildeskat tydeliggøres det, at reglerne om negative korrektioner finder anvendelse på begge typer af lønindeholdelse. Derudover konsekvensrettes bekendtgørelsens henvisninger til lov om inddrivelse af gæld til det offentlige.